

Aprenents de bruixot

«Sigui per temor a un triomf del PSC, per un atac de provincianisme, o per menysprear l'altre, Junts i ERC engrandeixen Illa»

La treva nadalenca ha estat mínima. Per no dir inexistent. El moviment de darrera hora del PSC (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213798/anatomia-14-f-postproces-busca-lideratge>) amb Salvador Illa, el degoteig de fitxatges del PP per buidar Ciutadans (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213912/campanades-mort-ciutadans>), i les noves batesses entre socis de Govern, en aquest cas a costa de la rave de Llinars i la permissivitat d'Interior i per com Salut va fer volar coloms (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213907/argimon-admet-disfuncions-inicials-pero-mante-previsions-calendari-vacunacio>) amb les previsions de vacunació ens han mantingut connectats a una llarga precampanya que va començar el 29 de gener de l'any passat, quan Quim Torra va donar per morta la legislatura (<https://www.naciodigital.cat/noticia/195303/pressupostos-eleccions>). Els interessos electorals de Junts van retardar la cita amb les urnes fins al 14-F. Ara ho podria fer encara una mica més la mala evolució de la pandèmia (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213915/mapes-pandemia-empitjora-al-60-comarques-86-ciutats-despres-nadal>).

Illa ha aterrat com a candidat. Però no aterra pas a la política catalana, on havia tingut protagonisme com a alcalde de la Roca del Vallès, cap de gabinet del PSC a l'Ajuntament de Barcelona, cap de campanya i secretari d'Organització socialista, ordidor del pacte entre el seu partit i Junts a la Diputació -un acord de ferro (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213234/jxcat-tanca-files-amb-nuria-marin-diputacio-defensa-presumpcio-innocencia>) que ni el cas de corrupció que implica Núria Marín i el seu govern a l'Hospitalet ha fet trontollar-, de l'acord amb els comuns per governar Barcelona i evitar que Ernest Maragall en fos l'alcalde, i finalment negociador de la investidura de Pedro Sánchez amb ERC.

Els socialistes esperen tenir en ell una carta guanyadora, un antídote contra el desànim i el *tantsemenfotisme* que s'havia instal·lat a les bases unionistes un cop ja no consideren a l'abast del bloc republicà la independència a curt termini.

Triïn vostès si es tracta d'un temor fonamentat a un triomf del PSC, d'un nostrat atac de provincianisme per l'arribada d'un ministre, o simplement d'una estratègia electoral consistent a menysprear l'altre. Tal vegada de les tres coses combinades o fins i tot d'alguna altra que escapa a qui signa aquest article. Però el cas és que ERC i Junts han situat Illa en una posició de privilegi que no hauria somiat Miquel Iceta i que pot concentrar en ell el vot útil unionista, tal com va passar amb Inés Arrimadas el 2017 fins a convertir-la en vencedora en les eleccions al Parlament més concorregudes des de la seva restitució el 1980.

ERC primer (<https://twitter.com/junqueras/status/1344243775414136832?s=20>) **amb una reacció instantània** d'Oriol Junqueras a les xarxes, i Junts després, amb entrevistes simultànies de Laura Borràs (http://elnacional.cat/ca/politica/borras-entrevista-tripartit-jxcat-eleccions-illa-aragones_569571_102.html) i Elsa Artadi (<https://www.naciodigital.cat/noticia/213873/artadi-defensa-eleccions-seran-duel-entre-borras-illa>), i opinions dels seus entorns han pugat per dir que el 14 de febrer va d'ells o bé d'Illa.

Illa no ha excel·lit en la gestió com a ministre de Sanitat, però sí que la cartera li ha servit per guanyar notorietat. I els seus rivals directes n'acaben d'engrandir la figura. És un polític amb habilitat per a les relacions i que comunica correctament, però de qui no coneixem cap gran idea o projecte de país i que sap que difícilment podrà governar. A molt estirar, condicionarà la governabilitat si es reedita un executiu en minoria com l'actual.

ERC ha assumit que la independència va per més llarg del que voldria i que no només depèn de la voluntat dels que ara són independentistes, però encara no ha articulat un projecte mínimament engrescador per gestionar l'autonomia en l'indefinit mentrestant. Gestionar-la de forma eficaç i prestigiar-la, i també usar-la de forma intel·ligent a favor de l'objectiu republicà. Les estretors del marc autonòmic són indiscutibles, però hi ha marge per fer-ho més bé i aprofitar-lo per "ser-ne més i més forts".

I Junts diu que això és per a demà, però que no té per què fer públic cap full de ruta (ho afirmava Laura Borràs en aquesta entrevista (https://www.elnacional.cat/ca/politica/borras-entrevista-tripartit-jxcat-eleccions-illa-aragones_569571_102.html)) i que seria "donar més pistes de les necessàries a l'Estat". Per això ha decidit no fer cap proposta amb l'aspiració de convertir-la en unitària. Arribat el cas, si guanyen no ho faran per majoria absoluta i la temptació d'assenyalar culpables de la "rendició" pot pesar més que la de passar a l'acció o buscar aliats. Carles Puigdemont va portar la DUI al Parlament arrossegant els peus, durant tot l'octubre del 2017 no va moure ni un dit per fer-la efectiva -de fet va intentar, del bracet de Junqueras, forçar una negociació amb l'Estat-, i va marxar a l'exili hores després de la proclamació mentre s'ocupava la Generalitat i es tancava el Parlament. Ara, ell i Borràs demanen un xec en blanc per fer "efectiu" aquell mandat de l'1-O. Potser sí que entre uns i altres acabaran fent gran a Salvador Illa.